

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการบริหารงานของคุณย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วนใหญ่ ๆ คือ แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการบริหาร แนวคิดเกี่ยวกับคุณย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการบริหาร

กระบวนการให้มีประสิทธิภาพนั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการด้วยกัน เช่น กระบวนการบริหาร ทักษะ และเทคนิคบริการต่างๆ ซึ่งผู้บริหารจะต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการบริหารงาน เพื่อให้งานมีรากฐานมั่นคงและประสบผลสำเร็จ ในการบริหารงาน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่งของการบริหาร ดังนี้เชิงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องใช้กระบวนการบริหาร ในการบริหารทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ผู้บริหารจะต้องระลึกอยู่เสมอว่า ในกระบวนการใด ๆ ก็ตาม เราควรจะดำเนินการให้ถูกต้อง มีขั้นตอน หรือมีกระบวนการที่ชัดเจน ดังที่ อุทัย นิรัตน์ (2525, หน้า 6) ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการบริหาร หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติตามมาตรการกิจให้สำเร็จ ซึ่งมีการกระทำหลาย ๆ กิจกรรม โดยการกระทำการต่าง ๆ ดำเนินต่อเนื่องกันไปตามลำดับ และพึงพึงอาศัยชึ่งกันและกัน ถ้าการกระทำการใด ตัวการกระทำการใด ส่วนหนึ่งบกพร่องหรือเสื่อมทราม ไม่ประสานสัมพันธ์กัน การบริหารก็อาจไม่มีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ได้มีผู้ให้ความเห็นที่สอดคล้องกัน เช่น พนัส หั้นนาคินทร์ (2529, หน้า 60) ได้กล่าวไว้ว่า

กระบวนการบริหารงานมีลักษณะที่จะต้องการทำอย่างต่อเนื่องและสอดคล้องกัน เพราะ เมื่อ มีอะไรมากระทบกระบวนการนั้นได้แล้วนั่ง คือจะต้องปรับกระบวนการนั้นอื่นให้สอดคล้อง กับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ดังนั้น การกระทำการใดๆ ที่ต้องใช้คนหลายคนร่วมกันทำ หากจะให้ปัง เกิดผลดี มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จำเป็นต้องมีกระบวนการบริหารงาน ที่ดี

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (2528, หน้า 40) “ได้แนวคิดไว้ว่า การบริหาร เป็นกระบวนการที่มีขั้นตอนเกี่ยวเนื่องกัน การบริหารที่ดีจึงต้องอาศัยกระบวนการบริหาร เป็นหลัก จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า กระบวนการบริหาร เป็นกิจกรรมที่จะต้องดำเนินการ ต่อเนื่องกันไป และมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

ผู้ที่ได้เสนอต้นเก้าความคิดเกี่ยวกับกระบวนการบริหารคือ เอ็นรี ฟายอล (Henri Fayol, อ้างใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2528, หน้า 40-41) วิศวกรและนักวิชาการ ชาวฝรั่งเศส โดยได้ริเคราะห์องค์ประกอบมุกฐานของการบริหารว่ามี 5 ประการ คือ การวางแผน (Planning) การจัดหน่วยงาน (Organizing) การบังคับบัญชา (Commanding) การประสานงาน (Co-ordinating) และการควบคุม (Controlling) สิ่งที่ฟายอลเรียกว่าองค์ประกอบ มุกฐานของการบริหารคือ กระบวนการบริหารนั้นเอง

ต่อมาได้มีนักวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์ ชื่อ ลูเชอร์ ภูลิก (อ้างใน กัญญา สาคร, 2519, หน้า 65-66) ได้ประยุกต์หลักการบริหารไว้เคราะห์ห้องฟ้า โยลมา ใช้กับการบริหารกิจการอีกด้วย เป็นที่ยอมรับและอ้างอิงโดยทั่วไป ภูลิกได้พยายามคิดกันคำตอบของคำนามที่ว่า “งานของ ประชาชนคือตัวหัวชูตีดี” ในที่สุดก็ได้คำตอบสื้น ๆ เป็นคำย่อว่า “POSDCORB” ซึ่งหมายถึง กระบวนการบริหาร 7 ขั้นตอนดังนี้คือ

1. การวางแผน (Planning) หมายถึง การวางแผนหรือวางแผนการอย่างกว้าง ๆ ว่ามีงานอะไรบ้างที่จะต้องปฏิบัติตามลำดับ พร้อมด้วยวางแผนบัญชี ระบุวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติงานนั้น ๆ

2. การจัดหน่วยงาน (Organizing) หมายถึง การจัดรูปเค้าโครงการปฏิบัติงานตาม
ภารกิจที่กำหนด

3. การจัดตัวบุคคล (Staffing) หมายถึง การบริหารงานบุคคลของหน่วยงานตั้งแต่
การสรรหา การนำรุ่งรักษา การพัฒนา และการให้หัวใจงาน

4. การอำนวยการ (Directing) หมายถึง การวินิจฉัยสั่งการหลังจากได้เคราะห์
และพิจารณาโดยรอบรอบแล้ว รวมทั้งการติดตามและให้มีการปฏิบัติงานตามคำสั่งนั้น ๆ

5. การประสานงาน (Co-ordinating) หมายถึง การประสานงานหรือสื่อสารันธ์
ระหว่างหน่วยงานย่อย หรือตำแหน่งต่าง ๆ ภายในองค์กรให้เข้ากันได้

6. การรายงาน (Reporting) หมายถึง การเสนอรายงานไปให้ผู้บริหารที่รับผิดชอบ
ระดับต่าง ๆ

7. การงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง การจัดทำงบประมาณการเงิน การ
วางแผนหรือโครงการใช้จ่ายเงิน การทำนายชี้ ตลอดจนการความคุมดูแล การใช้จ่ายเงินโดยรอบครอบ
ส่วนเดด (Tead, อ้างใน สงวน สุทธิเดิศอรุณ, 2529, หน้า 53-54) “ได้สรุปว่า
ในการบริหารงานนั้น ผู้บริหารจะต้องดำเนินการเป็นกระบวนการที่เรียกว่ากระบวนการบริหาร
ซึ่งมีอยู่ 10 ขั้น คือ

1. กำหนดความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของงาน ให้ชัดเจน
2. จัดทำแผนงานไว้
3. กำหนดขอบเขต อำนาจและหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารทุกคน
4. มอบอำนาจและหน้าที่ให้แก่ผู้ร่วมงานเป็นสัดส่วนไป
5. ควบคุม ดูแล การปฏิบัติงานของผู้ร่วมงาน
6. ปฏิบัติการตามความจำเป็นเพื่อเป็นการรักษาปริมาณและคุณภาพของงาน ให้ดีอยู่เสมอ
7. จัดให้มีการประสานงานกับทุกหน่วยงาน
8. ดำเนินการบำรุงรักษา ให้กลังใจ และกระตุ้นให้ผู้ร่วมงานพยายามปฏิบัติงานอย่างมี

ประสิทธิภาพ

9. ประเมินผลงานโดยนำเสนอเบรียบเทียบกับความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กร
10. เตรียมการสำหรับงานในอนาคต

ทางด้านการบริหารการศึกษา ได้มีผู้ตัดแปลง POSDCoRB มาใช้เคราะห์กระบวนการบริหารการศึกษา นักวิชาการที่ได้ทำการวิเคราะห์กระบวนการบริหารการศึกษาตามแนวคิดของกูดิค กีคือ เชียร์ส (Jesse B. Sears, อ้างใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2528, หน้า 42) ได้เสนอว่า กระบวนการบริหารการศึกษามี 5 ประการ คือ การวางแผน (Planning) การจัดหน่วยงาน (Organization) การอำนวยการ (Direction) การประสานงาน (Co-ordination) การควบคุม (Control) เชียร์ส แตกต่างจากกูดิค โดยกีอ้วว่า เรื่องการบริหารงานบุคคล (Staffing) และเรื่องการรายงาน (Reporting) ได้รวมอยู่ในกระบวนการอื่น ๆ แล้ว ส่วนเรื่องการงบประมาณ (Budgeting) ก็นำจะรวมอยู่ในการควบคุม (Control)

ต่อมาสมาคมผู้บริหารการศึกษาแห่งสหรัฐอเมริกา (American Association of School Administrators, อ้างใน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2528, หน้า 42) ได้เสนอความเห็นว่า กระบวนการบริหารการศึกษาน่าจะประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Planning) การจัดสรรทรัพยากร (Allocation) การให้แรงกระตุ้น (Stimulation) การประสานงาน (Co-ordination) และการประเมินผล (Evaluation)

การวิเคราะห์กระบวนการบริหารของสมาคมผู้บริหารการศึกษาแห่งสหรัฐอเมริกา ส่วนใหญ่ก็เหมือน POSDCoRB เพียงแต่มีการยุบรวมบางกระบวนการเข้าด้วยกัน เช่น รวมการงบประมาณ (Budgeting) และการจัดตัวบุคคล (Staffing) ไว้ใน การจัดสรรทรัพยากร (Allocation) และเปลี่ยนถ้อยคำ เป็น การให้แรงกระตุ้น (Stimulation) ในความหมายของการอำนวยการ (Directing) และการประเมินผล (Evaluation) ในความหมายของการรายงาน (Reporting) เป็นต้น

ส่วนเกร็ก (Gregg, อ้างใน สงวน สุทธิเลิศอรุณ, 2529, หน้า 55-56) ได้สรุปว่า กระบวนการบริหารการศึกษามี 7 ขั้น ดังนี้คือ

1. วินิจฉัยสั่งการ (Decision-Making) ผู้บริหารควรตัดสินใจด้วยความรวดเร็วและรอบคอบ
2. การวางแผน (Planning) ผู้บริหารจะต้องทำอย่างมีแผน
3. การจัดองค์การ (Organizing) ผู้บริหารจะต้องจัดองค์การให้มีประสิทธิภาพ

4. การติดต่อสื่อสาร (Communication) ผู้บริหารควรจัดซื้องานของการติดต่อสื่อสารในองค์การให้ติดต่อกันได้ทั่วถึง
5. การจูงใจ (Influencing) ผู้บริหารจะต้องดูแลให้ผู้ร่วมงานพอใจในงาน
6. การประสานงาน (Co-Ordinating) ผู้บริหารจะต้องจัดการประสานงานในองค์การให้ดี
7. การประเมินผล (Evaluation) ผู้บริหารควรจะต้องติดตามผลและประเมินผลเป็นระยะ ๆ

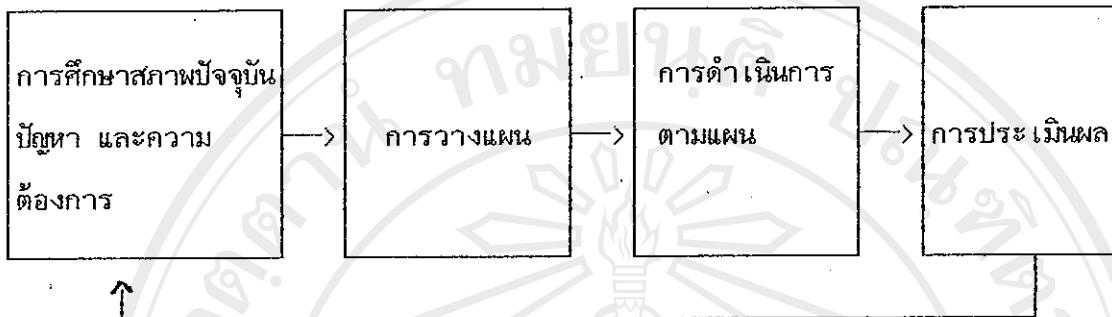
นอกจากนี้ นักศึกษาของไทยหลายท่านก็ได้ให้ความสนใจและกำหนดขั้นตอนกระบวนการบริหารไว้ต่าง ๆ กัน เช่น วินัย สมมิตร (2524, หน้า 56) ได้กำหนดขั้นตอนกระบวนการบริหารไว้ 5 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) การดำเนินการ (Executing) และการประเมินผลงาน (Evaluating) ส่วนพัช หัมมานิทร (2529, หน้า 5) ก็ได้แบ่งกระบวนการบริหารเป็น ลำดับ ดังนี้คือ ขั้นวางแผน (Planning) โดยคำนึงถึงบุคคล (Staffing) และงบประมาณ (Budget) ที่มี หรือคาดว่าจะมีด้วย ขั้นจัดรูปงาน (Organizing) ขั้นดำเนินงาน (Executing) อันประกอบด้วยการประสานงาน (Co-Ordinating) การควบคุมงาน (Controlling) และ การสั่งงาน (Directing) และขั้นการประเมินผลงาน (Evaluating)

สำหรับแนวคิดการบริหารงานของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2529, หน้า 53) ได้แบ่งกระบวนการบริหารออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ

1. การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ
2. การวางแผน
3. การดำเนินการตามแผน
4. การประเมินผล

การบริหารงานของศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนนี้มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับโรงเรียนอย่างใกล้ชิด โดยมีจุดมุ่งหมายคือ ช่วยยกระดับมาตรฐานการประถมศึกษาให้สูงขึ้นและ เท่าเทียมกัน ดังนั้นจึงสามารถนำเอกสารระบบบริหารงานของโรงเรียนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการทั้ง 4 ขั้นตอนที่กล่าวมานี้ เป็นแบบแผนคุณภาพได้ดังนี้

แผนภูมิ 2.1 แสดงกระบวนการบริหารการศึกษา

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2529, หน้า 13

จากแผนภูมิ 2.1 จะเห็นว่ากระบวนการบริหารที่สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เสนอแนะไว้เนี้น มีความต่อเนื่องและสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เมื่อเราดำเนินการถึงขั้นตอนสุดท้ายแล้วก็กลับมาพิจารณาขั้นตอนแรกใหม่อีก และดำเนินการขั้นตอนต่อไปจนจบกระบวนการ หมุนเวียนกันอยู่อย่างนี้เรื่อยๆ ไป เพราะการบริหารงานนั้นเป็นกระบวนการที่ไม่ลื้นสุด ถ้าผู้บริหารดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าวแล้วจะทำให้การบริหารมั่นเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามต้องการ ดังเช่นการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้ยึดแนวคิดการบริหารงานของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เป็นหลัก โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2529, หน้า 53-57) ได้ให้แนวทางในการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการไว้ดังนี้

ในการบริหารงานใด ๆ นั้น สิ่งแรกที่ผู้บริหารต้องทราบ คือ สภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการของหน่วยงาน การศึกษาสภาพปัจจุบันจะทำให้มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการกับความพร้อมในการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ซึ่งเป็นข้อมูลที่สำคัญยิ่งในการวางแผน สภาพปัจจุบัน หมายถึง สภาพที่เป็นจริง กำลังเป็นอยู่ หรือดำเนินการอยู่ในขณะนั้น ปัญหา หมายถึง ผลที่ปรากฏซึ่งไม่เป็นไปตามคาดหวังหรือต้องการให้เป็น

ความต้องการ หมายถึง ระดับความคาดหวัง หรือจุดสูงที่พยายามที่จะบรรลุ ข้อมูลสัมฤทธิ์ทั่งประสงค์

ข้อมูลที่แสดงถึงสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ สามารถพิจารณาได้จากเรื่อง
ต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ระดับคุณภาพการศึกษา ทึ้งโดยส่วนรวมของโรงเรียนและเฉพาะระดับชั้น
2. สภาพปัจจัย และกระบวนการในการจัดการ ตลอดจนปัญหาด้านต่าง ๆ ของโรงเรียน
เช่น ด้านยุทธศาสตร์ นักเรียน อาคารสถานที่ การเงินและงบประมาณ และปัญหาในส่วนต่าง ๆ
3. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรและการบริหารเรียนการสอน
4. อัตราการเข้าชั้น
5. อัตราการมาเรียนของนักเรียน
6. ปัญหาเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักเรียนเพื่อประสงค์ตามหลักสูตร
7. ระดับคุณภาพของครุประจําการ
แนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่แสดงถึงสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ

มีดังนี้คือ

1. ใช้วิธีการสำรวจ โดยอาจทำเป็นแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสำรวจ หรือ
แบบสังเกต
2. ใช้วิธีระดมความคิด
3. ใช้กล่องรับความคิดเห็น

การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ ทำให้ทราบว่าสภาพของหน่วยงานใน
ปัจจุบันเป็นอย่างไร มีปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานอย่างไรบ้าง และมีความต้องการอะไร
เพื่อจะได้นำมาเป็นข้อมูลในการวางแผน ให้สอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงของหน่วยงาน ดังนี้ใน
ฐานะที่ศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนเป็นองค์กรหลักในการพัฒนาคุณภาพการประถมศึกษา จึงควรต้อง
มีข้อมูลที่แสดงถึงสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการของโรงเรียนในกลุ่ม ไว้อย่างพร้อมมุ่ง
อย่างน้อยที่สุดความมีข้อมูลด้านผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียน ข้อมูลด้านการผ่านมาตรฐาน
การเรียนรู้ ข้อมูลด้านการผลิตสื่อการสอน สถิติการใช้บริการ เครื่องมือ อุปกรณ์ และสื่อการสอน
ปัญหาการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอน และความต้องการด้านการเรียนการสอนของโรงเรียน

ในกลุ่ม ซึ่งจะทำให้การจัดทำแผนงานของศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของโรงเรียนในกลุ่มมากยิ่งขึ้น

2. การวางแผน

การวางแผนมีความสำคัญต่อการบริหารงานเป็นอย่างมาก สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดนโยบายไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ด้านการบริหารและพัฒนาศูนย์ข้อ 3.1 ความว่า ปรับปรุงการบริหารและการนิเทศการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ โดยเน้นให้ทุกหน่วยงานใช้แผนเป็นเครื่องมือในการดำเนินงาน ดังนั้น การบริหารที่มีประสิทธิภาพจึงต้องมีแผนเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ดังที่คณะกรรมการศึกษาหลักฯ ห้ามได้กล่าวไว้วัดนี้

วิลเลียม เอช. นิวแมน (William H. Newman, อ้างใน ไพบูลย์ เจริญันธุวงศ์, 2529, หน้า 56) กล่าวว่า การวางแผนคือ การตัดสินใจล่วงหน้าว่าเราจะต้องทำอะไรในอนาคต กล่าวคือ แผนก็คือ การกำหนดการกระทำไว้ล่วงหน้า

เยเชล ดรอร์ (Yehezkel Dror, อ้างใน อุทัย บุญประเสริฐ, 2532, หน้า 16) ให้ความหมายไว้ว่า การวางแผน คือ กระบวนการที่เกี่ยวกับการเตรียมการเพื่อการตัดสินใจในอนาคต เพื่อให้การกระทำการมีรากฐาน เป้าหมายที่วางแผนไว้ด้วยวิธีการที่ดีที่สุด

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2529, หน้า 54) ให้ความหมายของการวางแผนไว้ว่า การวางแผน หมายถึง การคิดหรือกำหนดทางเลือกในการดำเนินงานหรือการแก้ปัญหาไว้ล่วงหน้า เพื่อให้สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดอย่างประหยัด และได้ประโยชน์สูงสุด

อุทัย บุญประเสริฐ (2532, หน้า 19) ได้กล่าวไว้ว่า การวางแผนเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการบริหารที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ เป็นงานสำคัญยิ่งในกระบวนการบริหาร และการจัดการของหน่วยงานและระบบบริหารทั้งระบบ รายละเอียดที่แสดงไว้ในแผนจะเป็นเค้าโครงของสิ่งที่คาดว่าจะต้องปฏิบัติจัดทำในอนาคต โดยเป็นกิจกรรมที่คาดหวังว่าจะต้องปฏิบัติ

ดังนั้น การบริหารงานที่ดีจึงต้องมีแผนเป็นเครื่องมือ ในการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เพราะแผนจะ เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องปฏิบัติจัดทำในอนาคต ดังที่ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2528, หน้า 94) “ได้กล่าวถึงเหตุผลของการวางแผนไว้ว่าดังนี้

1. การวางแผนนำไปสู่ความสำเร็จ
2. การวางแผนทำให้ผู้บริหารปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ดี
3. การวางแผนช่วยให้ผู้ใต้บังคับบัญชา หรือฝ่ายปฏิบัติยึดเป้าหมายเป็นเกณฑ์ในการปฏิบัติงาน
4. การวางแผนช่วยให้การควบคุมการปฏิบัติงานมีประสิทธิผล

การวางแผนเป็นเรื่องยาก เพราะต้องอาศัยความรู้และประสบการณ์หลาย ๆ ด้าน จึงจะทำให้แผนมีความสมบูรณ์ และสามารถนำไปปฏิบัติอย่างได้ผล แต่เป็นภาระหนักที่ของผู้บริหารที่จะต้องจัดทำแผนเพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการปฏิบัติงาน ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่ง ลีลาสินานุเคราะห์ (2530, หน้า 71) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายในการวางแผนไว้ว่าดังนี้คือ

1. เพื่ออธิบาย (Clarify) เป้าหมายที่ต้องการให้ชัดแจ้ง อธิบายแผนทั่วไปและกำหนดการให้ผู้ที่ทำงานทุกคนในองค์กรทราบว่า องค์การโดยส่วนรวมมุ่งหมายที่จะบรรลุถึงอะไร และต้องการให้หน่วยงานของโครงการอะไร
2. เพื่อกำหนด (Determine) และแปลความหมายของสิ่งที่หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กระทำ เพื่อให้งานในหน้าที่ทุกชนิดสมส่วนกันเข้ากับกิจกรรมที่เกี่ยวเนื่อง ไม่มีเกลียด หรือซ้อนงานกัน หรือให้ทุกหน่วยงานมีงานทำ เสมอกัน
3. เพื่อจัดให้มี (Provide) นโยบายอันแจ้งชัด ไม่含含糊 糊 นโยบายจะเป็นเครื่องมือทาง และช่วยประสานงานให้ผู้ที่ทำงาน ทำงานตามผู้บริหารได้
4. เพื่อเตรียมคาดการณ์ (Anticipate) ปัญหาที่อาจเกิดขึ้น ได้ล่วงหน้าและเพื่อดำเนินการแก้ไขเสียก่อนที่ปัญหานั้นจะลุก過來 หรือเรื้อรัง นอกจากนั้นก็เพื่อประสานกิจกรรมต่างๆ โดยจัดให้ผู้ที่ทำงาน วัสดุ และเครื่องอำนวยความสะดวกพร้อมที่จะใช้ได้ตามความต้องการ ทั้งนี้ เพื่อให้งานที่รับมือหมาย เสร็จลั้นตามกำหนด

5. เพื่อก่อตั้ง (Establish) และรักษาไว้ซึ่งการគุนคุณของฝ่ายบริหารในปริมาณที่น้อยที่สุดต่อผู้ทำงาน โดยเน้นใจว่าจะได้รับผลตามที่ต้องการ

การวางแผนที่ดี และมีประสิทธิภาพจะต้องคำนึงถึงการตามลำดับขั้นตอน หรือมีกระบวนการที่บังคับ เจริญ ดังแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิ 2.2 แสดงกระบวนการวางแผน

พิมพ์ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2528, หน้า 96-97

การวางแผนเป็นเรื่องของกิจกรรมในอนาคต ดังที่ วีระพล สุวรรณ์พันธ์ (2531, หน้า 97-99) ได้สรุปว่า การวางแผนควรจะประกอบด้วย

1. เรื่องของอนาคต แต่ผู้วางแผนได้สมมติว่าทุกสิ่งทุกอย่าง ได้เกิดขึ้นเรียบร้อยแล้ว
2. วัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย ซึ่งจะต้องมีก่อนการวางแผน เพื่อให้ทราบทิศทางหรือจุดมุ่งหมายของการทำงาน

3. มีข้อมูล สถิติ ข้อเท็จจริง หรือหลักฐานต่าง ๆ เพื่อนำมาพิจารณาในการพยากรณ์ล่วงหน้า

4. การตัดสินใจเลือกทาง เลือกที่มีประโยชน์มากที่สุด ประสิทธิภาพสูงสุด ประยุต์มากที่สุด ใช้เวลาสั้นที่สุด และใช้ต้นทุนต่ำที่สุด

กล่าวโดยสรุป การวางแผนเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งของการบริหารงานที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ เป็นงานที่จะต้องปฏิบัติจัดทำด้วยตัวเองแรก และเป็นงานที่จะต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่องโดยตลอด ในกระบวนการบริหาร ถ้าการวางแผนเป็นไปด้วยดี มีประสิทธิภาพ หรือมีแผนงานดีดังนั้นแล้ว การปฏิบัติตามแผนจะเป็นไปโดยสะดวก ช่วยให้เกิดการประยุต์ทั้งกำลังคน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ เวลา และทรัพยากรอื่น ๆ ช่วยให้การดำเนินงานมีทิศทางที่แน่นอน ดังนั้น การปฏิบัติงานในศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนจึงต้องมีแผนเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อให้งานบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

3. การดำเนินการตามแผน

การดำเนินการตามแผนเป็นขั้นตอนที่สำคัญของกระบวนการบริหาร เพราะเป็นขั้นตอนของการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ หากไม่มีการปฏิบัติตามขั้นตอนนี้แล้ว แผนที่วางไว้มักจะต้องไม่ได้ก็จะไร้ค่า กิจกรรมที่สำคัญในขั้นตอนการดำเนินการตามแผน คือ การนิเทศและติดตามความคุ้มกันการปฏิบัติงาน เพราะจะทำให้ผู้บริหารทราบได้ว่างงานดำเนินไปตามแผนงานและโครงการด้วยดีหรือไม่ อย่างไร มีปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานอย่างไรบ้าง จะนำทางปรับปรุงแก้ไขอย่างไร ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินงานสำเร็จลงได้ตามวัตถุประสงค์

การนิเทศ
การนิเทศเป็นการกิจที่สำคัญประการหนึ่งของผู้บริหาร เพราะในหน่วยงานแต่ละแห่งนั้นย่อมมีบุคลากรหลากหลายระดับหลายประภพ ภูมิรวมกันอยู่ เพื่อให้บุคลากรตั้งกล้าสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และเอาใจใส่ต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างใกล้ชิด หากมี

ปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติงานได้ ๆ ย่อมต้องเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะให้คำปรึกษาหารือ และชี้แนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาและขัดอุปสรรค เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความราบรื่น มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2527, หน้า 1294-1298) ได้เสนอแนะการนิเทศว่าอาจจัดอยู่ได้ 4 ลักษณะด้วยกัน คือ

1. การนิเทศเพื่อการแก้ไข เป็นการนิเทศช่วยเหลือ แก้ไขข้อบกพร่องผิดพลาดในการสอนหรือการปฏิบัติงานทางวิชาการ โดยพยายามค้นหาสิ่งบกพร่องและช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องนั้น ๆ
2. การนิเทศเพื่อป้องกัน เป็นการนิเทศเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอุปสรรคในการทำงาน
3. การนิเทศเพื่อก่อให้เกิด เป็นการนิเทศที่เพ่งเล็งที่เกิดขึ้นในกลุ่มข้างหน้ามากกว่า เรื่องที่เกิดมาแล้วในอดีต เป็นการนิเทศด้วยการแนะนำให้รู้จักสิ่งแผลก ๆ ในมี ๆ ให้ทดลองใช้แล้ววิเคราะห์ว่าวิธีใดดีหรือไม่ดีอย่างไร
4. การนิเทศเพื่อการสร้างสรรค์ เป็นการนิเทศที่พยายามดึงเอาความสามารถพิเศษของครูให้ปรากฏ และให้ครูนำมาใช้เป็นประโยชน์ต่อภาระงาน มุ่งเพ่งเล็งที่พัฒนาการรู้ พัฒนาการ และพัฒนา ช่วยกันคิดสร้างสรรค์ความก้าวหน้าแห่งงาน

การนิเทศเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อระการนิเทศเป็นศิลปะในการบริหารงานอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารจะต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับคนและโอกาส เพื่อให้การปฏิบัติงานโดยส่วนรวมมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สำหรับการนิเทศคุณวิชาการกลุ่มโรงเรียน นั้น สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2531, หน้า 3-6) ได้เสนอแนะรูปแบบ

การนิเทศไว้ 5 ขั้นตอน คือ

- ขั้นที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ
- ขั้นที่ 2 การวางแผนและกำหนดทางเลือก
- ขั้นที่ 3 การสร้างสื่อ เครื่องมือ และพัฒนาวิธีการ
- ขั้นที่ 4 การปฏิบัติการนิเทศ
- ขั้นที่ 5 การประเมินและรายงานผลการนิเทศ

การนิเทศศูนย์วิชาการกลุ่ม โรงเรียนอาจทำได้หลายรูปแบบ เช่น การสังเกตและการแนะนำ การพูดคุย การสังเคราะห์ การจัดประสบการณ์ทาง การจัดนิทรรศการ การพาไปดูงาน การประชุม การอบรม การให้ดูภาพยนตร์ และวีดีโอเพล การบริการ เอกสาร เป็นต้น ผู้ที่มีหน้าที่ในการนิเทศศูนย์วิชาการกลุ่ม ในระดับกลุ่ม โรงเรียนก็คือ คณะกรรมการกลุ่มหรือผู้ที่คณะกรรมการกลุ่มน้อมหมาย โดยทำการนิเทศอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง

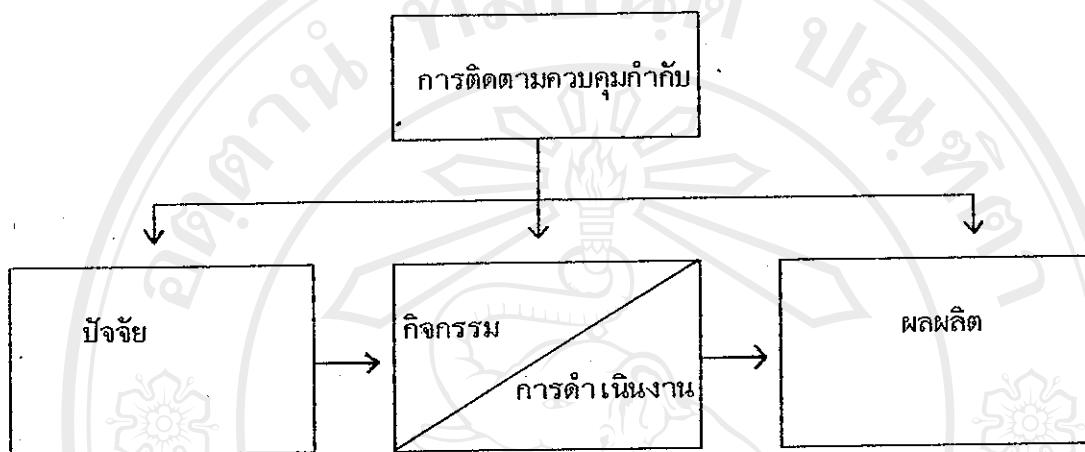
การติดตามความคุ้มกำกับ

เช่นรี ฟายอล (Henri Fayol, อ้างใน ไฟฟาร์ เจริญพันธุวงศ์, 2529, หน้า 79) ได้ให้ความหมายของการควบคุมงานไว้ว่า “ในองค์การใดๆ คือ การควบคุมงานนี้เป็นการตรวจสอบดูว่าทุกสิ่งทุกอย่างได้เกิดขึ้นสอดคล้องกับแผนที่รับมาหรือไม่”

โรเบิร์ต เจ. ม็อกเลอร์ (Robert J. Mockler, อ้างใน สัญศ นาวีการ, 2525, หน้า 539-541) ได้ให้ความหมายของการควบคุมไว้ว่า การควบคุม คือ ความพยายามอย่างมีระบบเพื่อกำหนดมาตรฐานของการปฏิบัติงาน การออกแบบ ระบบข้อมูลย้อนกลับ การเบรี่ยงเที่ยบผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริงกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ล่วงหน้า ผู้รายงานว่ามีข้อแตกต่างหรือไม่ และทำการแก้ไขได้ ที่ต้องการ เพื่อเป็นหลักประกันว่าทรัพยากรทุกอย่างขององค์การ ได้ถูกใช้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อความสำเร็จของเป้าหมายขององค์การ

การติดตามความคุ้มกำกับการดำเนินงานศูนย์วิชาการกลุ่ม โรงเรียนนี้ เป็นการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพทั่วไปและผลการดำเนินงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ เพื่อให้ทราบว่าการปฏิบัติงานเป็นไปตามขั้นตอนที่วางไว้หรือไม่ บรรลุวัตถุประสงค์และ เป้าหมายที่ต้องการมากน้อยเพียงใด ดังแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิ 2.3 แสดงการติดตามความคุณกำกับการดำเนินงานศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน

พิมพ์ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2531, หน้า 19

จากแผนภูมิ 2.3 แสดงให้เห็นว่าการติดตามความคุณกำกับมีจุด เน้นสำคัญอยู่ที่ปัจจัย กิจกรรม และผลผลิต ว่าแต่ละด้าน ได้มีการดำเนินงานตามที่กำหนดไว้หรือไม่ ผลงานการปฏิบัติ เป็นอย่างไร แตกต่างจากที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด ทั้งในด้านปริมาณ คุณภาพ เวลา และค่าใช้จ่าย ดังนี้ เพื่อให้การติดตามความคุณกำกับการดำเนินงานศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2531, หน้า 20-21) จึงได้เสนอแนะกระบวนการติดตามความคุณกำกับ ไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้คือ

ขั้นที่ 1 กำหนดขอบข่ายของการติดตามความคุณกำกับ

ขั้นที่ 2 กำหนดรายละเอียดของงานที่จะต้องติดตามความคุณกำกับ

ขั้นที่ 3 ดำเนินการติดตามความคุณกำกับ

ขั้นที่ 4 สรุปผลการติดตามความคุณกำกับ

กล่าวโดยสรุปแล้ว การนิเทศและติดตามความคุณกำกับ เป็นกิจกรรมที่ต้องครอบคลุมงาน

ทั้งหมด คือ ปัจจัย กิจกรรมการดำเนินงาน และผลผลิต ที่สำคัญก็คือกระบวนการติดตามความคุณ กำกับจะต้องดำเนินการควบคู่ไปพร้อมๆ กับการนิเทศเสมอ เมื่อพบปัญหาหรืออุปสรรคในการ

บัญชีติงานก็ทำการนิเทศทันที ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการตามแผนเป็นไปด้วยความราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

4. การประเมินผล

การประเมินผลเป็นขั้นตอนสำคัญที่สุดในกระบวนการบริหาร เมื่อมีการดำเนินงานตามระยะเวลากำหนดในแผนงานและโครงการแล้ว ผู้บริหารจะเป็นต้องจัดให้มีการประเมินผลเพื่อให้ทราบว่าการบัญชีติงานประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด และเป็นการตรวจสอบความคุ้มค่าในการดำเนินงานไปในตัวด้วย ซึ่ง อุทัย บุญประเสริฐ (2532, หน้า 57-58) ได้กล่าวถึงการประเมินผลว่ามี 2 ลักษณะ คือ

1. การประเมินโครงการ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ
 - 1.1 การประเมินเพื่อการปรับปรุง (Formative Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อปรับปรุงการดำเนินงานและปรับแผนให้ช่วงต่อไป
 - 1.2 การประเมินสรุป (Summative Evaluation) เป็นการประเมินเมื่อโครงการเสร็จสิ้นแล้ว เพื่อสรุปผลงานของโครงการ
2. การประเมินแผน แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ
 - 2.1 การประเมินรายปี (Annual Evaluation)
 - 2.2 การประเมินครึ่งแผน (Midterm Plan Evaluation)
 - 2.3 การประเมินแผนพัฒนา (Development Plan-Evaluation)

การประเมินผลการดำเนินงานคุณยิ่งหากการกลุ่มโรงเรียนนี้ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2531, หน้า 22) ได้ให้แนวทางไว้ว่า ควรจะประเมินผลให้ครบถ้วนองค์ประกอบของการดำเนินงานคือ ปัจจัย กระบวนการ ผลผลิต โดยแบ่งระยะเวลารอบการประเมินออกเป็น 3 ระยะ คือ

1. การประเมินความพร้อมก่อนดำเนินการ
2. การประเมินระหว่างดำเนินการ
3. การประเมินผลรวม

การประ เนิร์เมก พัท 3 ระยะตั้งกล่าวควรดำเนินการ ในรูปแบบบุคคล โดยการแต่งตั้งคณะกรรมการประ เนิร์เมก ขึ้นมาชุดหนึ่ง จำนวนตามความเหมาะสม ทำการประ เนิร์เมกการดำเนินงาน ทุกภาคเรียนและสืบไปการศึกษา โดยดำเนินการตามที่ต้องต่อไปนี้ (สปช., 2531, หน้า 23-24).

- ข้อที่ 1 กำหนดขอบข่ายและวัตถุประสงค์ของการประ เนิร์เมก
- ข้อที่ 2 วางแผนและสร้างเครื่องมือ
- ข้อที่ 3 ดำเนินการรวมข้อมูล
- ข้อที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล
- ข้อที่ 5 รายงานผลการประ เนิร์เมก

การประ เนิร์เมกคุณย์วิชาการกลุ่ม โรงเรียนนี้ มีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่ายหลายระดับ ดังนี้ เมื่อคณะกรรมการประ เนิร์เมกสรุปผลการประ เนิร์เมกเสร็จเรียบร้อยแล้ว คุณย์วิชาการกลุ่ม โรงเรียน จะต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินงานเสนอต่อผู้เกี่ยวข้องต่อไป

การประ เนิร์เมก เป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการบริหาร เมื่อได้ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการแล้ว ก็นำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนของหน่วยงาน ต่อไปก็เป็นขั้นตอนของการดำเนินการตามแผน ซึ่งเป็นการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ และการที่จะทราบว่าการดำเนินงาน เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานมากน้อยเพียงใดนั้น ก็ต้องมีการประ เนิร์เมกซึ่งสามารถบ่งบอกถึงความสำเร็จของงาน และใช้เป็นเครื่องบ่งชี้ถึงแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นต่อไป

แนวคิดเกี่ยวกับคุณย์วิชาการกลุ่ม โรงเรียน

โครงการพัฒนาคุณภาพการประเษมศึกษา มีแนวคิดในการพัฒนาคุณภาพการประเษมศึกษา โดยใช้กลุ่ม โรงเรียนเป็นฐาน ทึ้งนี้ได้ดำเนินการในรูปของคุณย์วิชาการ โดยมีการจัดตั้งคุณย์วิชาการ ขั้น 2 ระดับ คือ คุณย์วิชาการจังหวัด จังหวัดละ 1 คุณย์ และคุณย์วิชาการกลุ่ม โรงเรียน กลุ่ม โรงเรียนละ 1 คุณย์ คุณย์วิชาการกลุ่ม โรงเรียนจะเป็นที่รวมของอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน เพื่อให้โรงเรียนในกลุ่มได้หมุนเวียนใช้อุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน และประสานงานผ่าน

ศูนย์วิชาการจังหวัดที่ส่งทำหน้าที่ผลิต ชื่อมแซมสื่อการเรียนการสอน ตลอดจนให้การอนรับสัมมนา เป็นระยะตามความต้องการของโรงเรียน

แนวคิดในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาใน สิ่งสำคัญที่จะต้องเน้น คือ กระบวนการเรียน การสอนโดยการปฏิบัติจริง โดยมีกระบวนการบริหารและกระบวนการนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการ การสำคัญในการ เกื้อหนุนการเรียนการสอนให้บรรลุผลตามจุดประสงค์ของหลักสูตร ศูนย์วิชาการ ทึ้ง 2 ระดับ จึงมีจุดมุ่งหมายคือ ข่วยยกระดับมาตรฐานการประเมินคุณภาพให้สูงขึ้นและ เท่าเทียมกัน มีลักษณะ คือ สนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สนับสนุนกระบวนการบริหาร และ สนับสนุนกระบวนการนิเทศการศึกษา และมีวัตถุประสงค์หลัก คือ พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนโดยนักเรียน ได้เรียน และฝึกปฏิบัติจากการเรียนการสอนอย่างทั่วถึงและ เสมอภาคกัน ดังนี้ ศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนจังหวัดในเรื่องต่อไปนี้ (สปช., 2531, หน้า 7)

1. การจัดทำสื่อการเรียนการสอนเพื่อบริการแก่ครูผู้สอน
2. การพัฒนาการผลิตสื่อการเรียนการสอน เพื่อใช้เบ็ดเตล็ดแบบแก่โรงเรียนและกลุ่ม โรงเรียน
3. ให้ความรู้แก่ครูในการใช้ การเก็บ ชื่อมแซม และนำรุ่นรักษาสื่อการเรียนการสอน การดำเนินงานศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนนั้น มุ่งที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน ในกลุ่มให้เท่าเทียมกัน โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ดังที่ระบุเบี้ยนคณะกรรมการ การประเมินคุณภาพแห่งชาติ ว่าด้วยกลุ่มโรงเรียนมาตรฐานคุณภาพ พ.ศ.2534 ข้อ 25 (สปช., 2534, หน้า 9) ได้กำหนดให้ศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนมีหน้าที่ดังต่อไปนี้
 1. ปฏิบัติงานธุรการของกลุ่มโรงเรียน
 2. จัดทำแผนงานและ โครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของกลุ่มโรงเรียนเสนอต่องาน กรรมการกลุ่มโรงเรียน
 3. เสนอแนวทางการใช้ทรัพยากรทางการศึกษาร่วมกันของโรงเรียนภายในกลุ่ม
 4. เสนอแนวทางเพื่อประสานการดำเนินงานด้านวิชาการและกิจกรรมอื่น ๆ ของ โรงเรียนภายในกลุ่มและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง
 5. ปฏิบัติงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียน

6. จัดทำรายงานผลการดำเนินงานของกลุ่มโรงเรียนเสนอต่อคณะกรรมการกลุ่ม
7. ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกลุ่มมอบหมาย

ภารกิจของศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน

ตามระเบียบคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ว่าด้วยกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ.2534 ข้อ 26 (สปช., 2534, หน้า 9) ได้กำหนดให้ศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนแบ่งภารกิจออกเป็น 2 งาน คือ งานธุรการ และงานวิชาการซึ่งเป็นภารกิจหลักแต่เดิม ดังนี้

1. งานธุรการ

- 1.1 ปฏิบัติงานเลขานุการของคณะกรรมการกลุ่มโรงเรียน
- 1.2 ปฏิบัติงานสารบรรณ
- 1.3 ปฏิบัติงานการเงินและพัสดุ
- 1.4 จัดทำแนวทางและประสานงานการจัดกิจกรรมของโรงเรียนนายในกลุ่มและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2. งานวิชาการ

- 2.1 จัดทำสถิติข้อมูลที่จำเป็นเพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 2.2 วางแผนการดำเนินงานของศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนเพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียน
- 2.3 จัดหา ผลิต และพัฒนาสื่อการเรียนการสอน
- 2.4 จัดระบบการเก็บ การใช้ และการบำรุงรักษาเครื่องมือ สื่อการเรียนการสอน ห้องสืบและสีงพิมพ์
- 2.5 ให้บริการเครื่องมือ สื่อการเรียนการสอน ห้องสืบและสีงพิมพ์
- 2.6 ให้ความรู้ แนะนำส่งเสริม เกี่ยวกับ เทคนิคการผลิต และการใช้สื่อการเรียนการสอน ตลอดจนเทคนิคใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 2.7 ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน

- 2.8 ให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินงานของกลุ่มโรงเรียนในด้านการผลิตเอกสาร การให้บริการ เครื่องมือ และสื่อทัศนูปกรรณ
- 2.9 ประเมินและรายงานผลการปฏิบัติงานของศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน
- 2.10 จัดประชุม อบรม สัมมนา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลการศึกษา
- 2.11 ปฏิบัติงานวิชาการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการกลุ่มมอบหมาย

โครงสร้างของศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน

จากการกิจของศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน ตั้งได้ถ้าสามารถแล้วข้างต้น สามารถเสนอแนวทางในการจัดโครงสร้างการบริหารงานและการแบ่งงานภาย ในศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน ตั้งแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิ 2.4 แสดงโครงสร้างและการแบ่งงานภาย ในศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน (ศวก.)

ที่มา : ปรับปรุงจากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2531, หน้า 24

จากแผนภูมิ 2.4 จะเห็นว่าการดำเนินงานของคุณย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน มีคณะกรรมการที่รับผิดชอบอยู่ 2 คณะ คือ คณะกรรมการบริหารคุณย์วิชาการกลุ่ม และคณะกรรมการคุณย์วิชาการกลุ่ม สำหรับการแบ่งงานรายในคุณย์วิชาการกลุ่มนี้ แบ่งออกเป็น 2 งานใหญ่ ๆ ตามการกิจ คือ งานธุรการ และงานวิชาการ คณะกรรมการบริหารคุณย์วิชาการกลุ่ม ประกอบด้วย ประธานกลุ่ม โรงเรียน เป็นประธาน กรรมการกลุ่ม โรงเรียนทุกคน เป็นกรรมการ หัวหน้าคุณย์ เป็นกรรมการ และเลขานุการ ครุวิชาการประจำคุณย์ 1 คน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการบริหารคุณย์วิชาการกลุ่ม มีหน้าที่ดังต่อไปนี้ (สปช., 2531, หน้า 25-26)

1. กำหนดนโยบายของคุณย์วิชาการกลุ่ม ให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและนโยบายของกลุ่ม โรงเรียน ตลอดจนนโยบายของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
2. จัดทำบุคลากรในการปฏิบัติงานของคุณย์วิชาการกลุ่ม
3. วางแผนภูมิปัญญาในการดำเนินงานคุณย์วิชาการกลุ่ม
4. ควบคุม ดูแล และให้การสนับสนุนการดำเนินงานคุณย์วิชาการกลุ่ม
5. ประเมินผลการดำเนินงานคุณย์วิชาการกลุ่ม
6. ผิจารณารายงานผลการปฏิบัติงานของคุณย์วิชาการกลุ่มที่คณะกรรมการคุณย์วิชาการกลุ่มได้จัดทำขึ้น เพื่อนำเสนอต่อไปยังสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอต่อไป

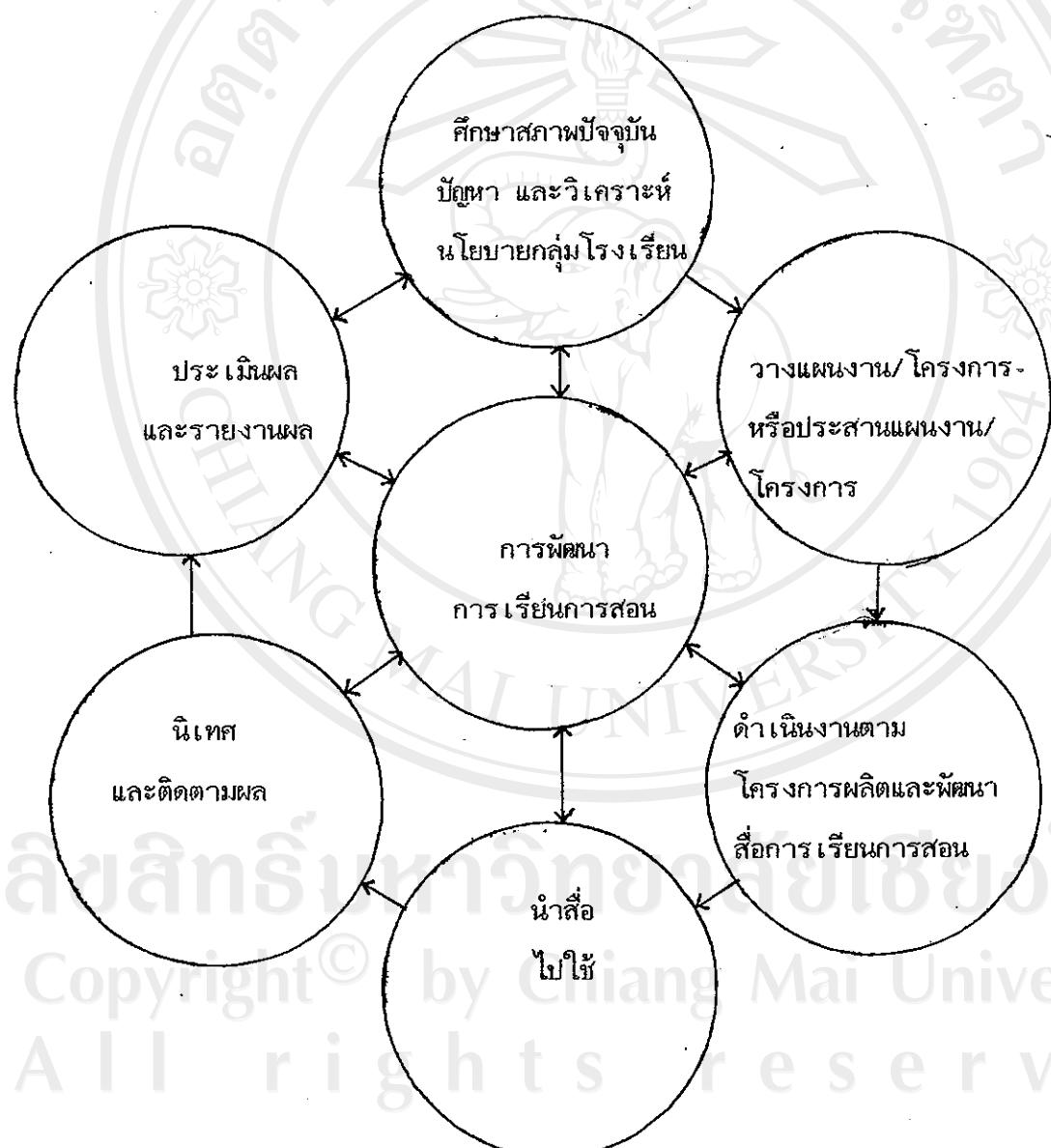
คณะกรรมการคุณย์วิชาการกลุ่ม ประกอบด้วย หัวหน้าคุณย์ ครุวิชาการประจำคุณย์ ครุวิชาการกลุ่ม และบุคลากรอื่นๆ ที่เหมาะสม เป็นคณะกรรมการ โดยมีครุวิชาการประจำคุณย์ 1 คน เป็นคณะกรรมการ ทำงานและเลขานุการ คณะกรรมการคุณย์วิชาการกลุ่มมีหน้าที่ภูมิปัญญาตามแผนงานประจำปี และภูมิปัญญาประจำของคุณย์วิชาการกลุ่มทั้ง 2 งาน ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น สำหรับการแต่งตั้งบุคลากร ให้เป็นคณะกรรมการบริหารหรือคณะกรรมการคุณย์วิชาการกลุ่ม โรงเรียนที่กล่าวมานั้น มิได้กำหนดไว้ตายตัว สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ให้คำนึงถึงความคล่องตัว และประโยชน์ที่จะได้รับ เป็นสำคัญ

จากการกิจของคุณย์วิชาการกลุ่ม โรงเรียนตั้ง ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น จำเป็นอย่างยิ่งที่คณะกรรมการบริหารคุณย์วิชาการกลุ่ม และคณะกรรมการคุณย์วิชาการกลุ่มจะต้องอาศัยกระบวนการ

ทำงานที่มีประสิทธิภาพ
ทำงานดังแผนภูมิต่อไปนี้

เพื่อให้การปฏิบัติงานมีรัฐผลตามภารกิจที่กำหนด ไว้โดยมีกระบวนการ

แผนภูมิ 2.5 แสดงกระบวนการทำงานของศูนย์วิชาการคุณโรงเรียน

จากแผนภูมิ 2.5 ถ้าวิเคราะห์กระบวนการทำงานของศูนย์วิชาการกลุ่ม โดยจะ เอียงด้วย แล้ว จะเห็นว่าเป็นกระบวนการเดียวกับกระบวนการบริหารนั่นเอง คือ มีการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการ การวางแผน การดำเนินการตามแผน และการประเมินผล ทั้งนี้เพื่อให้การทำงานบรรลุตามวัตถุประสงค์

องค์ประกอบที่มีผลต่อการดำเนินงานของศูนย์วิชาการกลุ่ม โรงเรียน

การดำเนินงานของศูนย์วิชาการกลุ่ม โรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จ จากการศึกษาของ สำนักงานคณะกรรมการคุณภาพการศึกษาแห่งชาติ (2533, หน้า 29) สรุปได้ว่า มีองค์ประกอบ ดังนี้ ดังนี้

1. บุคลากร ชีงได้แก่

1.1 บุคลากร ต้องมีจำนวนครบตามเกณฑ์ที่กำหนด มีความเข้าใจการกิจของศูนย์ วิชาการกลุ่มเป็นอย่างดี มีความรู้ ความชำนาญ และรักงานเทคโนโลยีทางการศึกษา มีเวลาปฏิบัติงานได้เต็มตามภารกิจ มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ และที่สำคัญคือต้องมีวัฒนาและกำลังใจในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี

1.2 สถานที่ งบประมาณ วัสดุและอุปกรณ์สำหรับดำเนินงานมีอย่างเพียงพอ รวมทั้ง สถานที่ทั้งศูนย์วิชาการกลุ่มต้อง เป็นศูนย์กลางสะทวายในการติดต่อ

1.3 การบริหารการจัดการ มีการพิจารณาความต้องการของบุคลากรต่อการดำเนินงานของศูนย์ วิชาการกลุ่ม บุคลากรที่มีคุณภาพ มีการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของบุคลากรต่อการดำเนินงานของศูนย์

2. กระบวนการดำเนินงาน

2.1 การวางแผน มีการจัดระบบงานที่ดี มีแผนงานที่มีคุณภาพ มีข้อมูลจำเป็นเกี่ยวกับ การเรียนการสอน การใช้สื่อ และผลการดำเนินงานของศูนย์วิชาการกลุ่ม มีการกำหนดนโยบาย และยุทธศาสตร์การดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ มีข้อมูลการนิเทศติดตามผลอย่างเป็นระบบ มีการประเมินแผนปฏิบัติการ มีการรายงานผลการดำเนินงานตามกิจกรรมที่กำหนดอย่างสม่ำเสมอ และมีการนำผลการประเมินไปสู่โรงเรียนเพื่อแก้ไขปัญหา

2.2 การจัดหา ผลิต พัฒนา ประชาสัมพันธ์สื่อ เครื่องมือ อุปกรณ์ และห้องสมุด มีการระดมครุวิชาการกลุ่มและครุภายนในกลุ่มมาปฏิบัติงานเป็นครั้งคราว โดยได้รับการสนับสนุน จากผู้บริหาร โรงเรียน ในกลุ่มนี้อย่างดี มีรูปแบบสื่อที่ไม่สนใจ ใช้สะดวก เป็นที่ต้องการของครุภัย กระบวนการทำงานที่ต้องมีการประมีนผลการใช้สื่อย่างเป็นระบบ

2.3 การนิเทศติดตามความคุ้มกำกับและประเมินผล มีเครื่องมือประกอบการดำเนินงานที่สมบูรณ์ มีการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องมือและบทบาทความรับผิดชอบก่อนออกปฏิบัติงานทุกครั้ง มีการประเมินผลการนิเทศเป็นรูปเด่น และรายงานผลต่อคณะกรรมการกลุ่ม โรงเรียน เพื่อให้ผู้บริหาร โรงเรียนนำไปปรับปรุง แก้ไขและพัฒนา โรงเรียนของตน

กล่าวโดยสรุปแล้ว ศูนย์วิชาการกลุ่ม โรงเรียนนี้มีการกิจกรรม 2 ประการ ที่จะต้องปฏิบัติ จัดทำคือ งานวิชาการ ซึ่งเป็นการกิจหลัก และงานธุรการซึ่งเป็นงานสนับสนุน ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย คือ ช่วยยกระดับมาตรฐานการประณีตศึกษาให้สูงขึ้นและ เท่าเทียมกัน บรรลุผลตามหลักการคือ สนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สนับสนุนกระบวนการบริหารและสนับสนุนกระบวนการนิเทศการศึกษา และบรรลุผลตามวัตถุประสงค์หลัก คือ พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยนักเรียน ได้เรียนและฝึกปฏิบัติจากสื่อการเรียนการสอนอย่างทั่วถึงและ เสมอภาคกัน ดังนี้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานศูนย์วิชาการกลุ่ม โรงเรียน จึงต้องให้ความเอาใจใส่ ควบคุม ดูแลการปฏิบัติงานให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้กระบวนการบริหาร เป็นเครื่องมือในการดำเนินงานเพื่อผลสุดท้ายคือ คุณภาพการประณีตศึกษาที่ดีและประสงค์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศูนย์วิชาการกลุ่มตามโครงการพัฒนาคุณภาพการประณีตศึกษา “ได้เริ่มดำเนินการอย่างจริงจังมาตั้งแต่ปีงบประมาณ 2528 ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ได้มีผู้สนใจศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ ดังต่อไปนี้

สันติ กิตติวรรณ (2530) “ได้ศึกษาการดำเนินงานของศูนย์วิชาการกลุ่ม โรงเรียนประณีตศึกษา ในสังกัดสำนักงานการประณีตศึกษาจังหวัดลำพูน โดยใช้แบบสอบถามมุ่งคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของศูนย์วิชาการกลุ่ม ในสังกัดสำนักงานการประณีตศึกษาจังหวัดลำพูน จำนวน

220 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูในโรงเรียนประถมศึกษามีความเห็นด้วยในระดับมากต่อการจัดตั้ง ศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน ปัจจัยสำคัญของศูนย์วิชาการกลุ่มมีความพร้อมในระดับน้อย 3 ด้าน คือ ด้านวัสดุครุภัณฑ์ ด้านสื่อ และอุปกรณ์การเรียนการสอนและด้านงบประมาณ ส่วนอีก 3 ด้าน คือ ด้านอาคารสถานที่ ด้านบุคลากร และด้านบริหารและการจัดการทั่วไป ศูนย์วิชาการกลุ่มมี ความพร้อมในระดับปานกลาง ศูนย์วิชาการกลุ่มส่วนมากมีการดำเนินงานเกี่ยวกับการผลิต และการ ให้บริการสื่อการเรียนการสอน การให้บริการห้องสมุด ศูนย์วิชาการกลุ่มประสบปัญหาและอุปสรรค ใน การดำเนินงานมากที่สุด เกี่ยวกับการขาดความพร้อมในปัจจัยสำคัญของศูนย์วิชาการ ด้าน สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านงบประมาณ ส่วนปัญหาและอุปสรรค รองลงมาคือ การ วางแผนการดำเนินงานไม่ชัดเจน และไม่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของโรงเรียน การ ขาดการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของตัวศูนย์เอง การขาดการประสานงานและร่วมมือ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายนอกศูนย์

ต่อมา เกรียงศักดิ์ งามเมืองปัก (2532) "ได้ศึกษาการจัดศูนย์วิชาการ เคลื่อนที่ จังหวัด แม่ฮ่องสอน โดยได้สำรวจ สัมภาษณ์และสังเกตศึกษานิเทศก์ที่ทำหน้าที่ในศูนย์วิชาการ เคลื่อนที่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน และครุสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการวิจัย พบว่า สภาพศูนย์วิชาการ เคลื่อนที่มีวัสดุอุปกรณ์และยานพาหนะอยู่ในสภาพพร้อม แต่ถูกนำมาใช้ประโยชน์น้อย นโยบายของผู้บริหารระดับจังหวัด ไม่แน่นอน และที่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สันติ กิตติวรรธน ก็คือ ศูนย์วิชาการ เคลื่อนที่ได้รับงบประมาณเพียงสนิวน้อยและขาดสื่อประ Großes ทางวัสดุ นอกจากนี้ยังพบ ว่า สภาพศูนย์วิชาการ เคลื่อนที่ไม่เหมาะสมกับการใช้งานในสภาพภูมิประเทศที่หุบกันดารและภาร คุณน้ำค่อนไม่สะดวก ครูส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องศูนย์วิชาการ เคลื่อนที่น้อย

สมพร หนูเอียด (2533) "ได้ศึกษารูปแบบงานบริหารสื่อการสอนสำหรับศูนย์วิชาการกลุ่ม โรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้แบบสอบถาม สัมภาษณ์และสังเกตบุคลากร ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของศูนย์วิชาการกลุ่ม จำนวน 35 ศูนย์ ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า การจัดการด้านอาคารสถานที่ และการจัดสร้างต่าง ๆ ภายในศูนย์ ผู้ศึกษาได้

แบบการจัดห้องศูนย์วิชาการกลุ่ม 4 แบบ ซึ่งเป็นแบบการจัดที่มีความเหมาะสม ทั้งสามารถปฏิบัติงานได้คล่องตัว และใช้พื้นที่ให้เป็นประโยชน์ได้สูงด้วย การจัดการด้านบุคลากร ให้มีครุจากโรงเรียนหลายในกลุ่มมาประจำสำนักงาน 3 คน โดยไม่ต้องมีการปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนโดยตรง ส่วนครุวิชาการกลุ่มอีก 6 คน ให้ปฏิบัติการสอนที่โรงเรียนตนเอง แต่จะมาปฏิบัติงานที่ศูนย์วิชาการกลุ่มเป็นครั้งคราว การจัดการด้านงบประมาณ งบประมาณที่สมบูรณ์ให้จัดซื้อวัสดุ พลิตสื่อให้ทำการเบิกจ่าย 2-3 ครั้ง/ปี เพราะจะสะดวกต่อการหาซื้อวัสดุ ส่วนการจัดการด้านบริการสื่อการสอน ทำมัตรรายการสื่อทุกประเภทนั้นเก็บ ในตู้บรรยายการ แล้วทำบัญชีรายการสื่อต่าง ๆ เป็นเอกสารไปให้ครุในโรงเรียน และให้ครุมาอีก ได้ด้วยตนเอง

คณบัน แห่งทองคำ (2533) "ได้ศึกษาสภาพการ ได้รับบริการจากศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนของครุสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลำปาง โดยใช้แบบสอบถามครุปฏิบัติการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลำปาง จำนวน 370 คน ผลการวิจัยพบว่า สภาพการ ได้รับบริการจากศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนของครุมีค่าเฉลี่ยโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย ครุในโรงเรียนขนาดเด็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ได้รับบริการด้านการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน ไม่แตกต่างกัน ครุในโรงเรียนทั้งสามขนาดมีสภาพการ ได้รับบริการด้านการพัฒนาบุคลากร และด้านการจัดบริการแตกต่างกัน โดยที่ครุในโรงเรียนขนาดใหญ่มีสภาพการ ได้รับบริการแตกต่างจากครุในโรงเรียนขนาดเด็กและขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนครุในโรงเรียนขนาดเล็กกับครุในโรงเรียนขนาดกลาง มีสภาพการ ได้รับบริการ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากนี้ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช (2533) "ได้ศึกษาบทบาทในการดำเนินงานศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนของหัวหน้าสำนักงานกลุ่มโรงเรียนในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้แบบสอบถามหัวหน้าสำนักงานกลุ่มโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 111 คน ผลการวิจัยพบว่า หัวหน้าสำนักงานกลุ่มโรงเรียนมีบทบาทในการดำเนินงานศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนอยู่ในระดับมาก บทบาทที่หัวหน้าสำนักงานกลุ่มโรงเรียนมีการปฏิบัติมากที่สุด คือ งานห้องสมุดและห้องสมุดสื่อ รองลงมาคืองานเลขานุการ

ส่วนงานผลิตสื่อเมืองบทในการปฏิบัติน้อยที่สุด ความต้องการคำแนะนำและความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ของศูนย์วิชาการกลุ่มจากศูนย์วิชาการจังหวัด โดยส่วนรวมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะความต้องการคำแนะนำทางด้านวัสดุสื่อที่ทันสมัย เช่น ความรู้ในการผลิตสไลด์ และการใช้เครื่องฉายสไลด์ การเขียนการ์ตูน การผลิตสื่อจากวัสดุรากา耶า และวัสดุที่หาได้ง่ายในห้องเรียน ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของหัวหน้าสำนักงานกลุ่มในการดำเนินงานศูนย์วิชาการกลุ่ม คือบุคลากรที่ปฏิบัติงานขาดขวัญและกำลังใจ ผู้บริหาร โรงเรียนไม่สนับสนุนให้ครุออาจารย์ของตนมาปฏิบัติงานที่ศูนย์วิชาการกลุ่ม และที่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สันติ กิตติวรรษ และเกรียงศักดิ์ งามเมืองบัก ก็คือ ศูนย์วิชาการกลุ่มขาดวัสดุในการผลิตสื่อ ขาดงบประมาณและพาหนะสนับสนุนในการบริการสื่อ นอกจากนี้ยังพบว่า สถานที่ปฏิบัติงานคับแคบ และชำรุดทรุดโทรม ไม่สะดวกต่อการปฏิบัติงาน

จากการศึกษาความเป็นมาและผลการวิจัยที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่าการดำเนินงานของศูนย์วิชาการกลุ่มยังประสบกับปัญหาด้านต่างๆ อีกมาก ดังนี้ ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดว่า การที่จะดำเนินงานศูนย์วิชาการกลุ่มให้บรรลุผลตามภารกิจหลักที่กำหนดไว้เน้น ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารงานศูนย์วิชาการกลุ่มจะต้องให้ทรัพยากรทางการบริหารให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยใช้กระบวนการบริหารเป็นเครื่องมือในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการประถมศึกษา โดยส่วนรวมต่อไป